

сы. Като настана св. четиридесатница прѣвуготс-
 влабаше прѣподовный вѣкж сжвотж по единъ
 пещь топльк хлѣвж, и го полагаше на едно муле
 мзнастырско, та обхождаше сичкы постницы, и
 раздаваше по два по тры хлѣва топлы, за да
 прѣйма и молнтвы топлы отъ прѣподовны-тѣ
 постницы.

По врѣмѣ родителн-тѣ на прѣподовнаго на-
 чнахж да му пишжтж да си нди само да го ви-
 дѣжтж. Проводихж му и злато много и църков-
 ны сѣщы, свѣжди златны, завѣсы [перде-та] цър-
 ковы, конѣ избраниы, и другы много потрѣбны
 вѣщы. Като прѣл прѣподовный писмо-то кжмж не-
 го, и посланны-тѣ вѣщы, отдѣли часть на сиро-
 романы, а съ друго-то имѣние начина да прави зда-
 нѣа-та келѣн, дву-кровны и тры-кровны изградн
 и шеть параклысы: спасителевж, на св. безрервенни-
 цы, на св. великомжченика Георгіа, на св. Тео-
 дора, на св. Іоаниа предтеча, и на св. Николаа [7].

Послѣ велѣка-та църква вѣ покрыта съ пло-
 чы дрѣвны, тогази повелѣ прѣподовный да ѿ по-
 крые съ олово [коршумж], цю ѿ види и до днесь.
 Като съвърши тѣм сичкы-тѣ, благодари Бога, и
 рече: да ли ще Богж изволи да видѣж отца мое-

(7) Такожѣ по врѣмѣ подиовнаж и мзнастырь Караналж, кой-
 то былъ разоренъ отъ разбойницы-тѣ.